

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Ziemińska

Protokolant: Agnieszka Kot

przy udziale Prokuratora Agnieszki Bachryj

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 roku sprawy

I. W. syna J. i J. z domu P. ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od dnia 01 stycznia 2006 roku do dnia 15 lipca 2006 roku w W. będąc Prezesem Zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...)wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku nie sporządził rocznego sprawozdania finansowego ww. spółki za 2005 rok oraz nie dopełnił obowiązku wynikającego z przepisów ww. Ustawy i nie złożył we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności jednostki za 2005 rok

tj. o czyn z art. 77 pkt. 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 kk

2. W okresie od dnia 01 stycznia 2007 roku do dnia 15 lipca 2007 roku w W. będąc Prezesem Zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...)wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku nie sporządził rocznego sprawozdania finansowego ww. spółki za 2006 rok oraz nie dopełnił obowiązku wynikającego z przepisów ww. Ustawy i nie złożył we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności jednostki za 2006 rok

tj. o czyn z art. 77 pkt. 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego I. W. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie 1 tj. czynu z art. 77 pkt. 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2002 roku Nr 76 poz. 694 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 77 pkt. 2 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego I. W. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie 2 tj. czynu z art. 77 pkt. 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2002 roku Nr 76 poz. 694 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 77 pkt. 2 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu I. W. karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 21 listopada 2013 roku przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. N. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy), w tym podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VIII. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IVK 1109/11

UZASADNIENIE

W dniu 17 października 1988 roku K. F. i W. F. zawarli umowę spółki o nazwie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. (umowa spółki k. 10-12)

W dniu 16 grudnia 2005 roku W. F. i K. F. zawarli z I. W. umowy sprzedaży udziałów w spółce (...). (umowy sprzedaży k. 71v-73, k. 74-75, protokół Nadzwyczajnego (...) k. 75v-77)

Postanowieniem z dnia 6 marca 2006 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. w sprawie sygnatura akt Wa XIII NS-REJ.KRS/(...) (Numer KRS (...)) po rozpoznaniu sprawy z wniosku (...) spółka z o.o. dokonał zmiany danych w K. R. S. poprzez wpisanie I. W. jako jedynego udziałowca i prezesa spółki. (postanowienie k. 92-93)

W dniu 7 czerwca 2006 roku pomiędzy I. W. a (...) spółka z o.o. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu R. P., została zawarta umowa sprzedaży wszystkich udziałów w spółce (...). (umowa sprzedaży k. 114-115, zeznania R. P. k. 121v) Uchwałą z tego samego dnia Nadzwyczajne (...) odwołało z funkcji Prezesa I. W. i powołało na to stanowisko R. P.. (protokół k. 116-116v)

R. P. kupował od I. W. także inne spółki. Spółka (...) została zakupiona celem dalszej odsprzedaży. (zeznania R. P. k. 121v)

Firma (...) sp. z o.o. nie sporządziła rocznego sprawozdania finansowego za lata 2005 i 2006 i nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności jednostki. (akta rejestrowe k. 4-94)

Według stanu na dzień 25 września 2007 roku w K. R. S. jako jedyny udziałowiec i prezes spółki (...) figurował I. W.. (odpis z KRS k. 134-137)

I. W. ma obecnie 49 lat. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem lotniczym. W momencie przesłuchania, w sierpniu 2007 roku, oskarżony formalnie był żonaty, ale nie utrzymywał z żoną kontaktu i miał na utrzymaniu dziecko. Oskarżony wówczas nie pracował. (dane osobopoznawcze k. 144-144v)

U I. W. nie stwierdzono choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. Rozpoznano natomiast uzależnienie od alkoholu i zaburzenia depresyjne. Ten stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał zdolności oskarżonego do rozpoznania znaczenia czynu ani do pokierowania swoim postępowaniem. (opinia sądowo-psychiatryczna k. 210-213)

I. W. był kilkakrotnie karany m. in. za czyny z art. 178a § 1 kk, art. 218 § 1 kk i art. 270 § 2 kk. (dane o karalności k. 274-275)

I. W. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Oskarżony potwierdził, że w dniu 16 grudnia 2005 roku zakupił od J. F. i jego (...) spółkę (...). Następnie w dniu 7 czerwca 2006 roku spółkę sprzedał. Przez siedem miesięcy był jedynym właścicielem spółki. Jako prezes nie miał żadnego wynagrodzenia i nie prowadził żadnej działalności. Nie miał żadnego obrotu i nie wystawił żadnej faktury. (wyjaśnienia I. W. k. 111-112)

Przesłuchany ponownie, I. W. wyjaśnił, że nie był w posiadaniu dokumentów finansowych firmy (...), którą kupił za namową pana C., który oświadczył, że rola oskarżonego ogranicza się tylko do kupna i sprzedaży firmy. Udziały w firmie posiadał krótko, ponieważ została ona sprzedana P.. Kiedy oskarżony kupował firmę został zapewniony przez F., że działalność firmy i jej sprawy finansowe są zamknięte. Oskarżony nie sprawdzał dokumentacji finansowej firmy, nie zna się na tych sprawach. Nigdy wcześniej nie prowadził działalności gospodarczej. Nie wiedział jakie obowiązki ma prezes spółki. Pieniędźmi zajmował się C., oskarżony miał tylko przyjechać i podpisać umowę kupna. (wyjaśnienia I. W. k. 195-197)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom I. W. w zakresie w jakim przyznał on, że kupił udziały w przedmiotowej spółce i został jej prezesem. Generalnie bowiem stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości i opiera się na zgromadzonych w sprawie dokumentach w postaci akt rejestrowych, które ze względu na prowadzenie ich przez upoważniony do tego organ, są dla sądu wiarygodne. Sąd natomiast nie podziela stanowiska oskarżonego w zakresie, w jakim twierdzi on, że z faktu nabycia udziałów i objęcia funkcji prezesa nie wypływają dla oskarżonego żadne obowiązki skoro spółka nie prowadziła działalności, on odsprzedał udziały R. P. i generalnie nie znał się na prowadzeniu działalności gospodarczej.

Fakt nabycia spółki od I. W. R. P. potwierdził, zeznając ponadto, że nie była to pierwsza spółka, którą nabył od oskarżonego i, że zakupił ją w celu dalszej odsprzedaży. Zeznania R. P. Sąd uznał za wiarygodne, potwierdzone zostały bowiem stosownym dokumentem w postaci umowy.

Dokonując oceny wyjaśnień I. W. należy zauważyć, że sprzedaż udziałów, odwołanie prezesa zarządu i powołanie nowego jest zmianą umowy spółki. Zgodnie z treścią art. 255 § 1 ksh zmiana umowy spółki wymaga uchwały wspólników i wpisu do rejestru, a zgodnie z § 3 powołanego przepisu uchwały o których mowa w § 1, powinny być umieszczane w protokole sporządzanym przez notariusza. Zmianę umowy spółki, jak stanowi art. 256 § 1 ksh, zarząd zgłasza do sądu rejestrowego. Równocześnie z wpisem zmian umowy do rejestru należy wpisać zmiany danych wymienionych w art. 166 ksh, jeżeli dane te podlegają wpisowi – w przedmiotowej sprawie zmianę członka zarządu oraz zmianę jedynego wspólnika (art. 256 § 2 ksh). Do zarejestrowania zmiany umowy spółki stosuje się odpowiednio przepisy m.in. art. 169 ksh (art. 256 § 3 ksh) stanowiącego, że jeżeli zawiązanie spółki nie zostało zgłoszone do sądu rejestrowego w terminie sześciu miesięcy od dnia zawarcia umowy spółki albo jeżeli postanowienie sądu odmawiające zarejestrowania stało się prawomocne, umowa spółki ulega rozwiązaniu.

W świetle powyższego uznać należy, że Protokół (...) „(...)sp. z o.o. z dnia 7 czerwca 2006 roku został sporządzony niezgodnie z art. 255 § 3 ksh, gdyż nie została zachowana forma aktu notarialnego. Ponadto nie zgłoszenie zmian umowy spółki wynikających z umowy sprzedaży udziałów z dnia 7 czerwca 2007 roku oraz uchwały o odwołaniu dotychczasowego prezesa zarządu i powołania na to stanowisko R. P. do sądu rejestrowego zgodnie z art. 256 § 1 -3 ksh oraz art. 169 ksh skutkuje nieważnością podjętej uchwały. I. W. zgodnie z powołanymi przepisami pełnił zatem nadal funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o.

Ponadto zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity obowiązujący w chwili popełnienia czynów Dz.U.2001.17.209 ze zm.) domniemywa się, że dane wpisane do Rejestru są prawdziwe. Ustęp 2 artykułu 17 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że jeżeli dane wpisano do Rejestru niezgodnie ze zgłoszeniem podmiotu lub bez tego zgłoszenia, podmiot ten nie może zasłaniać się wobec osoby trzeciej

działającej w dobrej wierze zarzutem, że dane te nie są prawdziwe, jeżeli zaniedbał wystąpić niezwłocznie z wnioskiem o sprostowanie, uzupełnienie lub wykreślenie wpisu.

W świetle powyższego uznać należy, że od daty nabycia wszystkich udziałów spółki i objęcia funkcji prezesa, które to zmiany zostały odnotowane w K. R. S., to na oskarżonym I. W. ciążyły obowiązki wynikające z prowadzenia spółki, w tym obowiązki wynikające z obowiązującej na czas popełnienia czynów ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku Nr 76 poz. 694). Kolejne umowy, nawet jeśli miały miejsce, nie wpływają na odpowiedzialność oskarżonego, który jeśli faktycznie sprzedał udziały, nie zachował warunków niezbędnych dla ważności takiej umowy i nie dopełnił obowiązku polegającego na zgłoszeniu tych zmian do K. R. S.

I. W. został oskarżony o to, że:

1. W okresie od dnia 01 stycznia 2006 roku do dnia 15 lipca 2006 roku w W. będąc Prezesem Zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. 130 wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku nie sporządził rocznego sprawozdania finansowego ww. spółki za 2005 rok oraz nie dopełnił obowiązku wynikającego z przepisów ww. Ustawy i nie złożył we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności jednostki za 2005 rok, tj. o czyn z art. 77 pkt. 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 kk
2. W okresie od dnia 01 stycznia 2007 roku do dnia 15 lipca 2007 roku w W. będąc Prezesem Zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) lok. 130 wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku nie sporządził rocznego sprawozdania finansowego ww. spółki za 2006 rok oraz nie dopełnił obowiązku wynikającego z przepisów ww. Ustawy i nie złożył we właściwym rejestrze sądowym rocznego sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności jednostki za 2006 rok tj. o czyn z art. 77 pkt. 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w ocenie Sądu pozwala przyjąć, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o rachunkowości przez rok obrotowy rozumie się rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych pełnych miesięcy kalendarzowych, stosowany również dla celów podatkowych. Rok obrotowy lub jego zmiany określa statut lub umowa, na podstawie której utworzono jednostkę. Z kolei dzień bilansowy, to zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 10 cytowanej ustawy, dzień na który jednostka sporządza sprawozdanie finansowe. Na początek każdego następnego roku obrotowego otwiera się księgi rachunkowe (art. 12 ust 1 pkt 2), a zamyka w sytuacjach opisanych w art. 12 ust. 2.

Sprawozdanie finansowe sporządza się na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych, o którym mowa w art. 12 ust. 2 stosując odpowiednio zasady wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego. Sprawozdanie finansowe składa się z bilansu, rachunku zysków i strat i informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia (art. 45 ust. 1 i 2). W przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym kierownik jednostki, czyli w tym przypadku prezes, sporządza sprawozdanie z działalności jednostki, które powinno obejmować istotne informacje o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, w tym ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń, w szczególności informacje wymienione w ustawie (art. 49 ust. 1 i 2)

Kierownik jednostki (prezes) zapewnia sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego i przedstawia je właściwym organom, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (art. 52 ust. 1). Roczne sprawozdanie finansowe jednostki podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający, nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego (art. 53 ust. 1).

Kierownik jednostki (prezes) składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, opinię biegłego rewidenta, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o

zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku m.in. spółek kapitałowych – także sprawozdania z działalności – w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego (art. 69 ust. 1).

Zgodnie z treścią art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości karze grzywny lub karze pozbawienia wolności do lat dwóch albo obu tym karom łącznie podlega, kto wbrew przepisom ustawy dopuszcza m. in. do niesporządzenia sprawozdania finansowego. Z kolei karze grzywny bądź ograniczenia wolności podlega, kto nie składa sprawozdania finansowego lub sprawozdania we właściwym rejestrze sądowym (art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości).

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, zgodnie z § 24 umowy spółki (...) sp. z o.o. rok obrachunkowy (obrotowy) pokrywał się z rokiem kalendarzowym. Nie ulega wątpliwości, co wynika z załączonych do akt umów, że z dniem 16 grudnia 2005 roku I. W. nabył od W. F. i K. F. wszystkie udziały spółki i objął funkcję Prezesa Zarządu, czyli zgodnie z ustawą o rachunkowości został kierownikiem jednostki. Przejęta przez oskarżonego spółka była spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, a zatem spółką kapitałową. I. W. jako Prezes Zarządu zobowiązany był zatem na koniec roku obrachunkowego, czyli w tym przypadku na dzień 31 grudnia (dzień bilansowy) odpowiednio 2005 i 2006 roku, sporządzić roczne sprawozdanie finansowe spółki, które powinno być zatwierdzone w okresie 6 miesięcy od dnia bilansowego oraz sprawozdanie z działalności jednostki, które to dokumenty powinny być z kolei zgłoszone do właściwego sądu rejestrowego w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego spółki. Zatem maksymalny termin umożliwiający złożenie powołanych dokumentów w przypadku spółki (...) upływał z dniem 15 lipca odpowiednio 2006 i 2007 roku.

Nie ulega także wątpliwości, co wynika z przesłanych w dniu 16 czerwca 2007 roku (k. 4) kserokopii akt rejestrowych KRS 190020, że I. W. nie wywiązał się z nałożonych na niego ustawą o rachunkowości obowiązków. Nie ma przy tym znaczenia, że spółka w tym czasie nie prowadziła żadnej działalności, ani to, że oskarżony, jak wyjaśnił „nie znał się na tym”. Oskarżony jako osoba dorosła i poczytalna zdawał sobie sprawę, że pełnienie funkcji Prezesa niesie za sobą obowiązki, tym bardziej, że jak wynika z zeznań R. P. nie była to pierwsza sytuacja nabycia przez oskarżonego spółki. Oskarżony nie kwestionuje, że podpisał umowy dotyczące nabycia spółki i zajęcia funkcji Prezesa, a skoro tak uczynił, to ponosi pełną odpowiedzialność za prowadzenie jej zgodnie z obowiązującymi przepisami. Niedopuszczalne, zdaniem Sądu, jest przyjęcie tłumaczenia I. W., że on tylko podpisał umowy, jako ekskulpujące od stawianych mu zarzutów. Takie rozumowanie doprowadziłoby do chaosu w obrocie gospodarczym, gdyż każdy nie stosujący się do obowiązujących przepisów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, swoją nieświadomością tłumaczyłby swoje zaniechania, czy działania sprzeczne z prawem.

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego i stopień jego winy są znaczne. Podniesiona wyżej pewność obrotu gospodarczego, pewność i legalność wpisów dokonywanych w K. R. S. wymagają, aby osoby zajmujące się prowadzeniem działalności gospodarczej działały zgodnie z obowiązującym prawem.

Sąd przyjął zatem, że I. W. dwukrotnie dopuścił się czynu z art. 77 pkt 2 w zb. z art. 79 pkt 4 w zw. z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku (tekst jednolity według stanu na datę popełnienia czynów DZ.U. z 2002 roku Nr 76, poz. 694 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk, swoim zachowaniem oskarżony bowiem naruszył wszystkie powołane przepisy ustawy o rachunkowości.

Wymierzając karę Sąd nie znalazł okoliczności które mógłby poczytać na korzyść oskarżonego. Natomiast na niekorzyść Sąd poczytał jego uprzednią karalność.

W ocenie Sądu, wymierzone za każdy czyn w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, kary 6 miesięcy pozbawienia wolności są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów jak i do stopnia winy oskarżonego, który jak wynika ze złożonych przez niego wyjaśnień, nabywając udziały w spółce i zajmując funkcję Prezesa wykazał się całkowitą ignorancją i niefrasobliwością.

W przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do orzeczenia wobec oskarżonego kary łącznej. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 85 kk można orzec karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł

pierwszy wyrok a jednocześnie orzeczono kary tego samego rodzaju albo inne, podlegające łączeniu. Orzekając karę łączną Sąd kieruje się określonymi kryteriami, którymi są: związek podmiotowo – przedmiotowy zachodzący pomiędzy popełnionymi przestępstwami (podobny sposób działania, podobna kwalifikacja) i związek czasowy (odległość między popełnionymi przestępstwami). Im bliższe te związki, tym orzeczona kara łączna powinna być bardziej zbliżona do zasady absorpcji, im dalsze – do kumulacji. Analizując niniejszą sprawę Sąd zważył, iż oskarżony popełnił dwa identyczne przestępstwa w odległości jednego roku. Kara łączna winna być zatem orzeczona z zastosowaniem zasady mieszanej zbliżonej do absorpcji. Z tych wszystkich względów Sąd orzekł wobec oskarżonego I. W. karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata, uznając, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Sąd decydując się na takie rozstrzygnięcie miał z jednej strony na uwadze fakt dotychczasowej karalności oskarżonego, z drugiej strony zaś uwzględnił charakter popełnionych czynów, jak i czas, który upłynął od ich popełnienia. Zawieszając wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd orzekł karę grzywny, uznając, że sama kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania mogłaby wywołać u sprawcy nieuzasadnione poczucie bezkarności. Sąd ustalił liczbę stawek dziennych na 50, zaś wysokość jednej stawki na 10 złotych. Kara w takim wymiarze będzie wystarczająco dotkliwa dla sprawcy, jednocześnie nie będzie stanowiła nadmiernego obciążenia i będzie realna do wykonania, ewentualnie do ściągnięcia w drodze egzekucji.

Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 kk Sąd na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 21 listopada 2013 roku.

Z uwagi na udział w sprawie obrońcy z urzędu, Sąd przyznał adw. G. N. wynagrodzenie od Skarbu Państwa z tytułu pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, powiększone o podatek od towarów i usług zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd uznał, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną i majątkową i dlatego zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.